

ZPRAVODAJ ŽELETIC

Rok 2020

Vydává obec Želetice

Dětský karneval

Výlet na Baťův kanál

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

v listopadu minulého roku jsme si připomínali 30.výročí tzv. Sametové revoluce, kdy naše republika nastoupila cestu k demokracii. Dnes již bereme demokracii jako samozřejmost, ale když jsem o těchto událostech hovořil se svými dětmi, které je nezažili, ale připomínali si je ve školách, tak jsem zjistil, že jsme velmi rychle zapomněli na to, jak se žilo před rokem 1989. Myslím si, že je nutné si události 17.listopadu 1989 připomínat neustále, protože to byl velký milník v historii našeho státu. Na druhou stranu jsem nedávno na internetu četl zprávu, že si v roce 2020 budeme připomínat 20.výročí obnovení krajských samospráv (krajských úřadů). V tomto případě si nejsem zcela jistý, zda je nutné si připomínat výročí vzniku nějakých úřadů, ale to je samozřejmě pouze můj názor.

V uplynulém roce se nám v obci podařilo prodloužit inženýrské sítě pro bytovou výstavbu v lokalitě Želítky, opravili jsme střechu na

budově kabin na hřišti, byla provedena kompletní rekonstrukce veřejného osvětlení a u lesa začaly vyrůstat první nové domy.

Osobně považuji za velký úspěch skutečnost, že započaly projekční práce na projektu „Odkanalizování obce Želetice“. V tomto projektu se jedná o kompletní odkanalizování celé obce a výstavbu čistírny odpadních vod. Tato čistírna by měla v budoucnu sloužit i obcím Dražůvky a Nenkovice, proto bude její kapacita od začátku navržena pro všechny tři obce. Na nutnosti přípravy projekty a budoucí výstavbě jsme se shodli i v zastupitelstvu, protože je třeba o čištění odpadních vod v obci usilovat. Legislativa k tomu obce přímo nutí a v budoucnu by se mohlo stát, že vypouštění nečištěných odpadních vod bude zpoplatněno vysokými částkami. Během roku probíhala spousta jednání s obcemi Dražůvky a Nenkovice, abychom se dohodli, jakým způsobem budeme v případě odkanalizování obcí a výstavby ČOV postupovat. Nakonec jsme zvolili variantu, že si každá obec bude

řešit svůj samostatný projekt a všechny obce budou odkanalizovány na společnou ČOV v Želeticích. Tento způsob by pro nás měl být výhodnější i po stránce zajištění finančních prostředků na samotnou výstavbu.

Na druhou stranu musím přiznat, že máme obrovské problémy s projektem na výstavbu rybníku. Díky teplému a suchému počasí během posledních dvou let, je ze strany projektanta i Státního pozemkového úřadu v Hodoníně, který zjišťoval projekt a měl realizovat i samotnou výstavbu, obava o to, aby byl rybník funkční. Zatím není nic jasně rozhodnuto, protože do problému se vložili i úředníci ze Státního pozemkového úřadu v Praze. Domnívám se, že nakonec zvítězí varianta řešení, kdy SPÚ převede projekt na obec a ta se bude muset rozhodnout, jestli bude o výstavbu rybníka usilovat, nebo ne.

Do nadcházejícího roku přeji všem pevné zdraví, klid a pohodu. Zkuste se radovat z maličkostí a mějte rádi své blízké.

*Pavel Planeta,
starosta*

Výsledky voleb do Evropského parlamentu konaných ve dnech 24.-25.5.2019 v obci Želetice

Oprávněných voličů	421
Vydaných obálek	151
Platných hlasů	149
Volební účast	35,87 %

5	ODS	11
6	ANO, vytrollíme europarlament	3
7	ČSSD	7
9	KSČM	7
10	Koalice DSSS a NF	2

12	Koalice Rozumní, ND	1
15	Pro Česko	1
16	Vědci pro Českou republiku	2
26	Koalice STAN, TOP 09	14
27	Česká pirátská strana	18
28	SPD – T.Okamura	15
30	ANO 2011	26
32	Moravané	2
34	Demokratická strana zelených	1
36	Koalice Soukromníci, NEZ	1
39	KDU – ČSL	38

Rekonstrukce veřejného osvětlení

Již v roce 2018 jsme začali uvažovat o provedení kompletní rekonstrukce veřejného osvětlení v obci. K jeho rekonstrukci jsme se rozhodli ze dvou důvodů. Tím prvním byly zastaralá svítidla, která byla na pokraji životnosti, čímž nám neustále rostly náklady na jejich nutné opravy. Druhým důvodem bylo zapínání osvětlení pomocí neizolovaného vodiče, kdy při větrném počasí docházelo ke zkratu vodičů a tím pádem k výpadkům osvětlení, především v zimních měsících, kdy je potřeba svícení nejdelší.

Když pak byla začátkem roku 2019 vypsána dotační výzva z programu EFEKT 2019 na úspory energií v rámci rekonstrukcí veřejného osvětlení, žádost jsme podali a náš projekt byl schválen a finančně podpořen. V současné době jsou finančně podporovány rekonstrukce osvětlení, kdy jsou nově používána LED světla,

která mají nízký příkon, vysokou svítivost a svítí především dolů na komunikaci a ne do širokého okolí, čímž dochází ke snížení „světelného smogu“. Původní světla, kterých bylo v obci 80 ks, měla celkový příkon 6,8 kW. Nově jsme nainstalovali 112 ks LED světél s celkovým příkonem 4,3 kW.

Samotná rekonstrukce se neobešla bez problémů. V jejím prů-

běhu jsme museli některá světla oproti navrženému projektu umístit jinak, aby bylo zajištěno souvislé osvětlení veřejných prostranství. Největší problém nám zůstal na hřbitově, kde bude nutné v budoucnu nainstalovat více světél. Toto bychom chtěli řešit v rámci oprav areálu hřbitova v roce 2020. Děkuji všem občanům za trpělivost a pochopení při provádění rekonstrukce.

Nově jsme natáhli 3600 metrů závěsného izolovaného kabelu. Díky tomuto již nebude docházet ke zkratům vodičů a tím pádem k nechtěným výpadkům osvětlení. Celkové náklady rekonstrukce osvětlení představují částku 2.264.072,- Kč. Z Ministerstva průmyslu a obchodu v rámci programu EFEKT 2019 jsme získali dotaci ve výši 794.086,- Kč a z Jihomoravského kraje dotaci 250.000,- Kč.

*Pavel Planeta,
starosta*

Problematika nakládání s odpady

Od ledna tohoto roku dochází v obci k nepříjemné záležitosti, kterou je zvýšení poplatku za svoz odpadů na částku 500,- Kč za obyvatele. K tomuto nepopulárnímu opatření jsme byli nuceni přistoupit z důvodu zvyšujících se nákladů za svoz odpadů. Od roku 2009 se v obci vybíral poplatek 400,- Kč za obyvatele, ale tato částka byla v současné době již nedostatečná, proto se zastupitelé rozhodli pro její zvýšení.

Problematika odpadů se stává v současné době velkým celosvě-

tovým problémem. Dle statistik společnosti EKOR, která u nás i na celém kyjovsku odpady sváží, dokážeme relativně dobře odpady třídit. Problém především u plastů spočívá v tom, že dáváme do kontejnerů i plastové věci, které nemají materiálové využití a proto nakonec stejně skončí na skládce. Tuto skutečnost považuji za problém státu, který nemá jasnou koncepci pro materiálové využívání vytríděných odpadů a avizované zvyšování poplatků za skládkování odpadů připomíná pouze snahu

Naprosto špatný způsob třídění odpadu – ten den se vyvážel komunální odpad

vybrat co nejvíce peněz. V televizi, na internetu i v novinách jsme neustále nabádáni k tomu, abychom třídili odpad. My ho v obci samozřejmě více či méně třídíme. I spousta lidí v obci se mě během roku ptá, co by se stalo, kdybychom netřídili? Pokud bychom netřídili, platili bychom určitě ještě větší poplatek. Proto odpad třídte nadále, ale třídte ho poctivě a dávejte do kontejnerů opravdu jenom takové odpady, které tam patří. Na každém kontejneru je velká samolepka, na které je uvedeno, jaké druhy odpadů do daného kontejneru patří nebo nepatří. Až budete vyná-

šet odpad do kontejnerů, zkuste se podívat, jestli třídíte správně!

Osobně mě dost zaráží množství bioodpadu, který v obci během roku vyprodukujeme. Cílem zavedení sběru bioodpadů bylo, aby tento odpad nekončil na skládce. K tomuto slouží především hnědé popelnice, které si každá domácnost mohla zdarma vyzvednout. Je ale alarmující množství bioodpadu, který vozí někteří občané do velkoobjemového kontejneru. Proto v zastupitelstvu uvažujeme o podání žádosti o dotace na projekt na nákup kompostérů pro domácnosti. Pokud bychom byli s žá-

dostí úspěšní, každá domácnost by v budoucnu obdržela zdarma velký kompostér na ukládání bioodpadu. Pokud se nad problémem zamyslíte, tak pokud odpad nevyprodukuje, tak za něj nemusím platit. Setkal jsem se totiž s mylným názorem některých občanů, že za bioodpad přece obec nic neplatí. To je ale velký omyl! Odpad se musí z obce odvézt, což stojí peníze, za uložení na kompostárně platíme poplatky podle množství odpadu a od ledna budeme platit i za přivezený kompost. Zkusme se proto nad tímto problémem zamyslet.

Pavel Planeta, starosta

Ještě Vám teče voda z vodovodu?

Doufám, že ano a vězte, že to není úplně běžná věc. Asi hodně z Vás ví, jak moc je právě náš zdroj pitné vody ohrožen a kolik úsilí mnoha lidí stojí jeho ochrana před zničením těžbou šterkopísků v jeho blízkosti. Otočíte-li doma kohoutkem, voda teče. Ale víte odkud? Kde se nachází zdroj je pitné vody pro občany okresu Hodonín? Nejstarším zdrojem je nádrž povrchové vody Koryčany. U ní je vybudovaná úprava vody s kapacitou 50 litrů/sec. Dalším zdrojem, a to podzemní vody, je prameniště v obci Moravská Nová Ves, kde máme úpravnu vody s kapacitou 100 litrů/sec. Naším největším zdrojem jsou prameniště podzemní vody na území Moravského Písku a Bzence. U nich je vybudována úprava vody s kapacitou 400 litrů/sec. Z těchto tří úpravny vody se cestou mnoha vodojemů, přes vodovodní síť v délce 1 130 km a přes více než 40

000 přípojek dostává pitná voda až k Vám – 150 000 občanům.

Právě toto prameniště v Moravském Písku je ohroženo záměrem těžby šterkopísků jedné soukromé firmy. Pokud dojde ke znehodnocení nebo znečištění tohoto zdroje, je úplně jasné, že ani voda z Koryčan a Moravské Nové Vsi nám nebude stačit!

Velmi si vážím všech, kteří jste se zapojili do akcí na ochranu naší vody. Vždyť šterku se skutečně nenapijeme! Děkuji moc za aktivity starostů a spolku Za vodu pro lidi. Připomínám, že stále lze podepsat petici za ústavní ochranu vody online na: <http://voda-nadzlatko.kdu.cz/>.

Vážení spoluobčané, Všem Vám ze srdce přeji krásné prožití svátků vánočních, hodně zdraví a dostatek vody celý příští rok!

„VODA NAD ZLATO“

*Anna Hubáčková,
senátorka za Hodonínsko*

Šetříme lesy – aneb jak starosta prodal máju

V loňském roce to bylo u nás v Želeticích tak. Byla středa po našich svatojakubských krojovaných hodech, když si dojeli ze sousední dědiny dražovští do Želetic, aby si zapůjčili několik věcí, které si pravidelně na hody půjčují. Jejich hody se měli konat za týden po našich hodech. A když tak nakládali na hřišti ten velký náklad, viděli vzadu za brankou ležet na zemi hodovní letošní máju, která byla už v pondělí večer shozená, a tak uzavřela letošní hody v Želeticích.

„My máme jet odpoledne pro máju do Žarošic, je zbytečně velká a asi nás bude málo. Pěknů máju jste měli a odkud byla?“ Začali postupně vyzvídat přespolní sousedé a očima okukovali odpočívající máju na zemi. „Tak jak vždycky a každý rok, je od hajnýho Kovaříka z loveckýho lesa“, odpověděl starosta Želetic. Dražovští dál se svojí starostkou mlčky obhlíželi krásnou dlouhou máju. Kmen měla očištěný od kůry a její koruna byla pořád krásně zelená, žádná větev na vršku nebyla zlomená. Chvojí vonělo i na dálku přes hřiště.

„A co s ňů budete teď dělat?“ Nečekaně padla druhá otázka, aniž by si máju přestali prohlížet. „No co, přece pořežeme ju“, odpověděl znovu želecký starosta. Až pak mu to problesklo hlavou a nečekaně se dražovských zeptal: „No, chcete ju?“ „Nám to bylo blbý se zeptat“, odpověděla starostka Dražůvek.

Starosta se ušklíbl: „Ale budete to mět drahý!“

„No co, stejně už máme letos i stejnýho stárka, tak bude stejná i mája!“, pousmála se starostka. A tak to bylo domluvený. Odpoledne přijelo několik chlapů z Dražůvek a máju si odvezli.

Dřív se mája na hody hlídala, aby se nestala velká ostuda a někdo ji neukradl nebo neuřezal. Dnes ji pošleme do sousední dědiny, aby tam ještě udělala parádu. Nebo vlastně, my tak šetříme naše lesy! Vždyť pohled na kůrovcem zdecimované smrky v lese byl žalostný a je velkou otázkou, jestli budeme mít v budoucnu ještě možnost vůbec pro smrkovou máju do lesa jezdit. V Dražůvkách si od roku 2019 posunuli termín hodů na léto, takže by se měli konat vždy týden po našich hodech. Starosta ještě z legrace diskutoval se starostkou i o možnosti, že by mohli mít příště v Dražůvkách hody týden před námi, a tím pádem bychom si mohli zase odvézt máju od nich. Tato varianta ale asi nenastane.

Sama si myslím, že ani sama ta naše mája by určitě neprotestovala. Vždyť si jenom představte, jak krásný má výhled tam se shora přes hody na to hemžení a hodování, tancování, popíjení a slavení kolem! Ta kdyby mohla pak vypovídat, tož to by jsme se určitě něco zajímavého i dozvěděli!

Irena Planetová

Nový kaplan

Od srpna působí v naší farnosti nový farní vikář Štěpán Trčka, který vystřídal zde dříve působícího kněze Jaroslava Laštovičku, který v současné době působí ve Velkém Meziříčí. Tady je malé představení Štěpána Trčky:

Narodil jsem se v dačické porodnici dne 30.4.1993 rodičům Lence a Michalovi Trčkovým jako druhý ze tří synů. Z porodnice jsme jeli do bytu ve Slavonicích (do té doby bydleli rodiče se starším bratrem v Dačicích) a dva měsíce po narození jsem přijal svátost křtu ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie. Oba bratři – starší Vojtěch a mladší Adam – již vstoupili do manželství, do rodiny tedy přibýly švagrové – Jeska a Daniela – a prozatím od staršího bratra dva synovci a od mladšího bratra neteř.

Na základní školu jsem chodil ve Slavonicích, ale jen na první stupeň, po páté třídě jsem se totiž přihlásil na víceleté Gymnázium v Dačicích. Už na základní škole jsem se učil hře na zobcovou flétnu v ZUŠ Slavonice a začal jsem zpívat v dětském pěveckém sboru Viva la bella, se kterým jsem navštívil i Kanadu, Německo, Rakousko a Slovensko. Krátký čas jsem se učil hrát i na trumpetu a klarinet v ZUŠ Dačice a připojil

jsem se ke smíšenému pěveckému sboru Festivia chorus ve Velké Lhotě a k amatérské scholě gregoriánského chorálu ve Staré Říši. Všechny tyto aktivity jsem ukončil v roce 2012, kdy jsem složil maturitní zkoušky.

Ministroval jsem u oltáře Páně od přípravy na první svaté přijímání, k němuž jsem přistoupil na slavnost Těla a Krve Páně v roce 2001 v poutním kostele Božího Těla, kde jsem také před několika týdny slavil svou první mši svatou. Během studií na gymnáziu jsem ministroval také ve farnosti Dačice: ve farním kostele sv. Vavřince a několikrát týdně ráno před vyučováním také v klášterním kostele sv. Antonína z Padovy a v kapli Matky Boží u bosých karmelitek. Sestrám karmelitkám jsem velice vděčný, že mě přijali pod zvláštní modlitební patronaci, neboť mají veliký podíl na tom, že jsem letošní rok mohl přijmout svátost svěcení.

Povolání ke kněžství ve mně Bůh rozvíjel postupně, rozhodl jsem se pro ně v sextě víceletého gymnázia, před tímto svým rozhodnutím odpovědět na Boží volání jsem toužil být například veterinářem či chemikem v laboratoři. Avšak díky karmelitkám, modlitbám, adoracím, četbě Božího slova, poutím, kontaktu s mnoha kněžími, duchovním obnovám pro mladé muže v kněžském semináři a mnoha jiným jsem v maturitním ročníku podal pouze jedinou přihlášku – do Teologického konviktu, do něhož jsem po přijímacích pohovorech nastoupil v září roku 2012. Zároveň s formací v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci (2013-2016 a 2017-2018) a v Papežské koleji Nepomucenum v Římě, kde jsem strávil

studijní rok 2016/2017, jsem studoval obor Katolická teologie na CMTF UP v Olomouci. Státní zkoušky jsem absolvoval v květnu 2018. V semináři jsem byl především zodpovědný za službu kostelníka, kterou jsem vykonával tři a půl roku. Jsem velice vděčný za možnost studovat pod velkými osobnostmi české teologie, nejvíce mě zaujal studijní předmět trinitologie. Není to žádný speciální předmět z okraje našeho poznání Boha, ale samý střed a srdce celé teologie, neboť se snaží poznat Boha, jaký je sám v sobě, tedy trojjediný Bůh křesťanů – Otec, Syn a Duch svatý. Velice rád jsem také naslouchal přednáškám docenta Altrichtera, kterého jsem pak požádal o vedení mé diplomové práce, jejíž zaměření prozrazuje další okruh mého zájmu, a to je biblická kniha Píseň písní. Vedle studia se rád věnuji pěší turistice.

Otec biskup Vojtěch Cikrle přijal mou žádost a dne 23.6.2018 mě uvedl do společenství jáhnů udělením prvního stupně svátosti svěcení. Jáhenskou službu jsem vykonával ve farnosti Žďár nad Sázavou II. Je to farnost na okraji města v bývalém cisterciáckém klášteře, jehož součástí je nejdelší kostel naší diecéze – bazilika Nanebevzetí Panny Marie. K této farnosti patří také poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře, který je na seznamu UNESCO. Kněžské svěcení jsem přijal 22. června tohoto roku v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně.

Prosím vás, milí farníci, o trpělivost a modlitby, abych svou službu farního vikáře vykonával pokorně, pečlivě, věrně a správně a aby mě Pán vedl kněžstvím, které mi daroval.

Ze srdce vám žehnám, o. Štěpán

Mateřská škola

2.září 2019 jsme zahájili nový školní rok 2019/2020 s počtem 18 dětí. 3 chlapci jsou z okolních obcí- Nenkovice, Násedlovic a Věteřova. Již druhým rokem měli rodiče možnost využít celodenní prázdninový provoz naší MŠ, který jim byl zabezpečen na 14 dnů v měsíci červenci.

Pracujeme jako jednotřídní MŠ, ve které je plánovaná vzdělávací činnost dvou učitelek prováděna s dětmi převážně formou skupinových a individuálních aktivit.

Každoročně nás těší, že můžeme děti přivítat v příjemnějším a modernějším prostředí naší MŠ. Tentokrát přinesl kus útulnosti nový nábytek do třídy a lehátka s matrací do ložnice, jehož montáž byla provedena dodavatelskou firmou Nomiland v březnu 2019, za finanční podpory obce Želetice. Do kuchyně přibýly nové nerezové várnice na dovoz obědů ze školní jídelny Nenkovice, rovněž za finančního příspěví obce.

V měsíci září proběhl výukový program dopravní výchovy pro děti „Dopravní hřiště“, kde se děti zábavnou a praktickou formou seznamovaly s dopravními značkami, jak se chovat na komunikaci, jak přecházet přes přechod a vyzkoušely si i roli dopravního policisty, který upozornil na přestupky a rád udělovat pokuty.

V říjnu jsme si vyjeli za divadlem pro školy na ZŠ Nenkovice a poslechli si „Pohádky z našeho statku“. Pro zpestření vzdělávací práce na podzim jsme připravili pro děti „Jablkyádu“ plnou zábavných soutěží a akci „Světluškový průvod obcí“, kde každého dětského účastníka čekal tzv. „Kouzelný lektvar“ od Světlušky a na teplé občerstvení si došli i dospěláci. Chtěli bychom tímto poděkovat všem občanům, kteří akci podpořili výzdobou před svými domy (lucerničky, dýně apod.). Této akci předcházelo Čarodějnické dopoledne ve školce v převlecích za netopýry, čarodějnice, kostlivce, plné tance, her a zábavy, o kterou se postarala i svým programem pro děti „Baba Jaga“ svými ukázkami čar, kouzel a vaření kouzelného lektvaru.

V listopadu jsme po delší přestávce začali navštěvovat keramickou dílnu „Hliněnka“, a to i přesto, že máme více mladších dětí. Dětem se podařilo vyrobit z hlíny úžasné zápichy kočiček, zvonečky, svícny ve tvaru hvězdy a vánoční ozdoby.

Oblíbenou činností dětí je oslava dětských narozenin doprovázená zpěvem písně, sfouknutí svíček na narozeninovém dortu, někdy i „šáňo“ a gratulace s předáním dárku v podobě obrázku od dětí.

Velkou návštěvu jsme přivítali 5. prosince, se zvoněním zvonečku a rachotem řetězů přicházela celá plejáda „svatých, ale i pekelníků“. Přišel k nám Mikuláš, andělé a čerti s bohatou nadílkou. V předvánočním období, kdy děti čekají na příchod Ježíška, se uskutečnilo fotografování dětí s vánoční tematikou, maňáskové divadlo Sluníčko zahrálo dětem 3 maňáskové pohádky, s dětmi jsme pekly vánoční cukroví a Ježíškovo překvapení přišlo v podobě zlatého vánočního stroměčku a následná vánoční nadílka s rozdáváním dáreků a obchůzkou s vánočními přáníčky.

Konec kalendářního roku patřil poslední akci v roce 2019, kterou byla účast dětí se svým programem při Zpívání u vánočního stromu.

Do toho nového roku 2020 vám přejeme pevně zdraví, hodně štěstí, pohody a dobré nálady.

*Lenka Hrabalová,
vedoucí učitelka*

Fotogalerije

Ohlédnutí za činností Želetických žen

Jedním z hlavních cílů, které jsme si před šestnácti lety, kdy jsme sdružení a následně spolek zakládaly, patří podpora kulturního a společenského života v naší obci. Proto se snažíme pořádat akce určené pro širokou veřejnost. V loňském roce to byly **Velikonoční tvořivé dílny pro děti** zaměřené na tradice a zvyky. Nejen děti, ale i dospělí si mohli vysít obilí, uplést pomlázku, různými technikami nazdobit vajíčka. V rámci dílen jsme díky ochotě nejen našich členek sestavily výstavu jarního a velikonočního aranžmá. Poděkování patří paní Elišce Valentové a dále paní Blance Hebronové, které předvedly techniky zdobení kraslic slámou a voskem.

Při tradičním **květnovém zájezdu** (určeném nejen pro ženy) jsme tentokrát vyrazili do Olomouce na výstavu květin Flóra Olomouc. Tady jsme se věnovali nejen nákupům nejrůznějších okrasných rostlin, ale prohlédli jsme si práce finalistů floristické soutěže OASIS a také jsme si vyslechli přednášku spojenou s praktickou ukázkou květinové vazby od floristy Tomáše Végha. Někteří nevynechali ani mezinárodní výstavu bonsai, která byla součástí veletrhu. Z Olomouce jsme dále pokračovali do Muzea času ve Šternberku. Také jsme navštívili bývalý augustiniánský klášter a kostel Zvěstování Panny Marie. Prohlídka této pamětihodnosti byla spojena s výkladem. Ten, se nejen díky našemu zájmu, ale také nadšení průvodce značně protáhl. Nevynechali jsme ani návštěvu restauračního zařízení a veškeré kulturní zážitky tak doplnili také o zážitek gurmánský.

V červnu, kdy se Želeticemi rozvoňely guláše, jsem ani my nezůstaly pozadu a vybaveny radami, nejrůznějšími ingrediencemi (včetně tajných), velkým nadšením a po hodinách zkoušení, jsme

se i my zapojily do soutěže **O nejlepší želetický guláš**. Důkladná příprava se zúročila a my jsme získaly krásné 2. místo.

Nemohly jsme vynechat ani **Slovácký rok** a využily tak možnosti provětrat naše kroje. Těší nás, že tradice a lásku k folklóru udržují v Želeticích mladí, ale i starší ročníky a i díky tomu naše výprava mezi tisíci krojovanými v průvodu rozhodně nezanikla.

Podzim jsme věnovaly dýním a uspořádaly **Dýňové odpoledne**. Dýně byla ústředním tématem nejen pro recepty různých jídel z dýní, ale také pro soutěže, které jsme připravily pro děti. Koho neodradilo nepříznivé počasí, mohl ochutnat např. sušené dýně, různé polévky z dýní, dýňové cupcaky, salát z dýně, sladký chlebiček, pomazánky z dýní, dýňový džus a mnoho dalšího. Inspiraci, jak vařit z dýně našli návštěvníci v malé kuchyňce, kterou dostali zdarma. Děti naopak vyřezávaly tradiční dýňové strašáky, závodily ve vytahování dýně na strom nebo ve slalomu mezi dýněmi. Nechyběl ani hod dýní a střelba na dýni. Děti, kterým soutěžením vyhládlo, si mohly opéct špekáček nebo jablíčko a za snahu dostaly malý dáreček v podobě různých odznaků. V rámci odpoledne proběhl také prodej chryzantém, ovocných keřů, trvalek a macešek ze zahradnictví Křivonoskovi.

V říjnu jsme ve spolupráci s obcí uspořádaly **exkurzi do sklářského závodu Vetropack Moravia Glass Kyjov**. Díky přednášce a především komentované prohlídce celého závodu, měli všichni účastníci zájezdu možnost dozvědět se o historii sklářství na Kyjovsku, o metodách výroby, barvení skla, o způsobech třídění a opětovném zpracování skla. Málokdo z nás věděl, že právě kyjovské sklárny, jsou z celé sítě 8 závodů Vetropack Moravia Glass, jedny z největších a nejstarších. Nejzajímavější částí pak byla samotná

prohlídka výrobních linek a tavných pecí, při které jsme se sice pěkně zapotili, ale také nestačili divit, co všechno současná výroba skla obnáší. Patřili jsme k celkovému počtu 874 návštěvníků, kterým sklárny v uplynulém roce umožnily nahlédnout do jejich výroby. Je škoda, že této možnosti nevyužilo více občanů Želetic.

V listopadu proběhla ve spolupráci s místní knihovnou přednáška cestovatelky Blanky Jurkové na téma **Sama stopem po Ománu**. Výklad o zemi majestátních hor, pouště, středověkých pevností a vstřícných a pohostinných Ománců byl doplněn o krásné fotografie, ale také tipy, jak je možné do takových oblastí cestovat s mi-

nimem nákladů, výbavy a především beze strachu.

Protože Vánoce jsou především svátky dětí, věnovaly jsme jednu adventní neděli **Perníčkovému odpoledni**. Za plnění úkolů dostávaly děti perníčky, které si následně podle své chuti a fantazie nazdobily. Není pochyb, že nejlépe jim šlo pojídání a poleva na perníčcích nestíhala ani tuhnout. Kulturní dům se zároveň rozvoněl svařákem a vanilkovými rohlíčky, protože součástí odpoledne byla také Vánoční kavárnička.

Želetické ženy nepořádají jen vlastní akce, ale v průběhu roku se aktivně zapojují i do činnosti jiných spolků a samotné obce. Chtěla bych na tomto místě využít

příležitosti a poděkovat všem, kteří nás jakkoliv podporují.

Závěrem bych Vám jménem celého našeho spolku ráda popřála především zdraví, ale také to, abychom se nadále mohli setkávat u různých příležitostí i v roce 2020!

Nada Jakešová

Ohlédnutí za rokem 2019 ve farnosti

Leden ve farnosti, to je Tříkrálová sbírka. V roce 2019 se v Želeticích vykoledovalo 20 367,-Kč. Velké poděkování patří všem koledníkům a jejich vedoucím. Jsem velmi rád, že se do této sbírky zapojili děti z místní mateřské školky pod vedením paní Lenky Hrabalové.

Konec ledna je ve znamení Farního plesu. Byl již XVI. v pořadí, uskutečnil se ve Stražovicích a výtěžek ve výši 39 280,-Kč se použil na opravu kaple ve Stražovicích.

Na konci června se na Farním dvoře uskutečnila již tradiční Farní dvorní slavnost. Opět jsme nachystali bohatý program, nejvíc zaujali děti z místní MŠ a scénka Domácí zabíjačka. Asi největším překvapením pro farníky ale i pana faráře Pohanku byla služba zmrzlináře pro děti. Pan farář se tohoto nenadálého úkolu zhostil velmi dobře. Byla by to taková pěkná tradice na Farním dnu, zvláště pro kaplany. Zisk ve výši 34 960,-Kč byl použit na opravy ve farnosti.

Během léta se uskutečnilo na faře několik táborů pro děti. Ten největší pořádala farnost Ivančice a pravidelně je i tábor pro děti z okolí poutního místa Žarošice.

Fara, její dvůr a zahrada jsou během roku využívány i na akce pro

děti, skauty, mládež i pro menší oslavy místních farníků. Mužský a chrámový sbor mívají na faře zkoušky, některé místní spolky ji používají na akce pro své členy i pro veřejnost.

V září se uskutečnila největší pouť v Žarošicích, Zlatá sobota. Průvodu se zúčastnili i naši farníci, výsady nést sochu Panny Marie Fatimské se ujali krojovaní členové Mužského sboru ze Želetic.

Na podzim se v naší farnosti uskutečnila velká oprava, jednalo se o statické zajištění farního kostela. Tato oprava byla velmi nutná, v klenbě i v bočních kaplích se objevily velké trhliny. Tuto práci musela vykonat odborná firma za dohledu památkářů. Celkové náklady byly 562 000,-Kč, havarijní fond Ministerstva kultury přispěl částkou 400 000,-Kč, zbytek zaplatila místní farnost. Také bylo nutno vystěhovat celý inventář kostela včetně varhan a co nešlo vystěhovat, tak zabalit do folií. V rámci této rekonstrukce jsme vyměnili poslední jednoduché okno ve varhanách a na schodišti na kůr. Velké poděkování patří všem, kteří pomohli při této opravě, ženám z farnosti za úklid a obci Želetice za poskytnutí kulturního domu na nedělní mše svaté. Tato rekonstrukce skončila na konci listopadu a tak první mši svatou v kostele sloužil vzácný host-J.M. Michael Josef Pojezdný, Emetitní opat ze Strahovského kláštera v Praze.

Také bych chtěl jménem kostelníků poděkovat paní Marii Horákové za krásný vánoční strom do kostela.

A na závěr pár pozvání na akce pořádané farností.

V sobotu 25.ledna jste srdečně zváni na již XVII.Farní ples, uskuteční se v Želeticích a pořádat ho budou místní farníci. Slíbit můžeme bohatou tombolu, domácí cukrářnu, dobré víno ze sklípku, půlnoční překvapení... K tanci i k poslechu bude hrát oblíbená Vonička V-band z Hovorán. Výtěžek z tohoto plesu půjde na opravu našeho kostela.

Na konci června se uskuteční na farním dvoře již 13.ročník Farní dvorní slavnosti, jste srdečně zváni.

A také v sobotu 17.října 2020 bude udělena po letech svátost biřmování. Přípravy adeptů na tuto svátost se uskutečňují od podzimu na faře.

Novou tvář ve farnosti je i kaplan Štěpán Trčka, takže přidáváme i jeho medailonek.

Na závěr Vám chci popřát do Nového roku hodně zdraví, štěstí, rodinné pohody a hlavně Boží požehnání pro Vaše rodiny a celou farnost.

Jiří Bělohoubek

Mužský pěvecký sbor

Rok 2019 přivítal Mužský sbor netradičně - Tříkrálovým koledováním v Praze. Krásné vánoční koledy jsme si zazpívali třeba v Klášteře Pražského Jezulátka, u Křížovníků na Karlově mostě i v jiných menších kostelích. Ale největší sobotní zážitek pro nás bylo zpívání v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Strahově, kde se nás ujal a klášterem skoro tři hodiny provázel velmi vzácný hostitel - Emeritní Opat ze Strahova Michael Josef Pojezdný. V pátek jsme byli pozváni do Folklorní restaurace Michal, kde jsme za doprovodu cimbálky zazpívali písničky z našeho a kyjovského regionu. Na tento krásný večer navazovalo půlnoční zpívání na Karlově mostě, které se nádherně neslo tichou Prahou. Zážitků bylo mnoho a stále na ně vzpomínáme. V neděli jsme koledovali i v klášteře u Křížovníků (kde jsme byli ubytováni), po slavné mši svaté, kterou doprovázel místní vynikající chrámový sbor i s hudebním doprovodem, jsme přidali několik moravských koled. Tento velmi vydařený víkend jsme zakončili společným posezením v klášteře u Křížovníků. Tak za rok zase nashledanou.

V únoru jsme se zúčastnili místního Krojovaného plesu a na Velikonoce šlaháme po dědině místní děvčata. Na rozezpívání máme v dubnu akci - Hovoranskými vinohrady za vínem. A v květnu jsme se zúčast-

nili Májové veselice ve Žďánicích, kde jsme v nokturnu vzpomněli našeho bývalého vedoucího a kamaráda Libora Macháčka. Druhý den jsme vystoupili na setkání sborů našeho regionu v Žarošicích. V tomto měsíci jsme přijali pozvání chlapů ze Stavěšic na košť vína a hlavně jsme navštívili Velké Ripňany, naši družební obec na Slovensku. Pořádali akci s názvem Krojovaná veselice a to za účasti krojovaných s širokého okolí. Na této akci jsme ukázali naše hodové zvyky a to za doprovodu DH Šardičanka. Velké poděkování krojované Hance Svobodové za zpěvy stárky, líp to asi nezazpíváme.

V červnu jsme otevírali sklepy v Kyjově, vařili guláš v Želeticích a zazpívali s chlapama ze Stavěšic na Farní dvorní slavnosti.

Červenec - to jsou naše tradiční Svatojakubské hody a týden před nimi otevřené sklepy v Hovoranech. Na začátku srpna jsme zváni na hodové páteční stavění máje a košť vín do Dražůvek.

Největším folklorním svátkem našeho regionu je Slováký rok v Kyjově. Popsat tuto akci, to je na samostatný článek. Krásný průvod, vynikající programy a hlavně velká radost, že jsme se zase po letech mohli sejít. Pro mě byl asi nejkrás-

nější a nejdojemnější zážitek, když jsme zpívali našemu rodákovi, strýcovi Vaškovi Horákovi. Aj slzička mu ukápla.

V září jsme vystoupili na sjezdu rodáků ve Stavěšicích a také jsme na Zlaté sobotě v Žarošicích

nesli v kroji za farnost Želetice v průvodu sochu Panny Marie.

V listopadu naši členové pomohli v Želítkách s výsadbou nových ovocných stromů. Nejraději sadíme trnky, ať víme, co pak budeme košťovat. V listopadu jsme už pravidelně zváni na akci Svatý Martin na Hovoransku.

Konec listopadu v Želeticích, to je Svěcení mladých vín. Pro sbor letos zvláště mimořádná akce, protože víno na pozvání Mužského sboru požehnal J.M. Michael Josef Pojezdný, Emeritní opat Královské kanonie řádu Premonstrátů v Praze na Strahově. Na tuto akci přijala pozvání sboru i naše paní senátorka Anička Hubáčková a chlapi ze Sobůlek.

A v prosinci začínáme obchůzkou svatého Mikuláše a jeho doprovodu po členech a příznivcích sboru. Už pravidelnou akcí je Štěpánské koledování po obci a zpívání u Vánočního stromu. O vánocích jsme ještě jeli zazpívat a potěšit klienty S-centra do Hodonína.

A to je už opravdu konec a co Vám přát? Zpěvákům přejeme, ať jim to zpívá a ostatním, ať rádi poslouchají lidové písničky, třeba i v podání místního Mužského sboru. A do roku 2020 hodně zdraví, štěstí, pohody a hlavně veselou mysl.

*Za Mužský sbor ze Želetic
– Jiří Bělohoubek*

Uplynulý rok zahrádkářů a vinařů ze Želetic

Vážení spoluobčané a všichni ti, kdo čtete náš zpravodaj,

rád bych Vám do roku 2020 popřál především zdraví, stejně jako celkový klid a pohodu. Věřím, že nadcházející rok, bude rokem po všech stránkách hojným a vyhnou se nám nejrůznější nešvary (a to nejen ve vinohradech a zahradách).

Jak všichni víme, zahrádkáři podporují kulturu v obci už desítky let a ani loni tomu nebylo jinak. Nepustili jsme se sice do velkých inovací a změn, ale zůstali jsme věrni osvědčeným a už tradičním akcím. Pro členy a přátele našeho neformálního sdružení jsme uspořádali letní grilování selátka spojené s malým koštem vín našich členů a kamarádů. Jako každý rok jsme se při této příležitosti sešli opět na farním dvoře, který pro podobné letní akce nabízí ideální zázemí.

S chutí jsme se jako každý rok pustili také do nelehkého boje o nejlepší želetický guláš. Není pochyb, že konkurence byla veliká a přípravy nikdo nepodceňil. Proto jsme rádi, že jsme obstáli a náš guláš chutnal.

Ihned potom jsme se začali věnovat přípravě hodové ochutnávky vín, která patří k nejnavštěvovanějším akcím v rámci tradičních Svatojakubských hodů, ale celkově všech akcí, které v obci probíhají. Ani loni katalog vín nežel prázdnou, podařilo se nám nasbírat přes 400 vzorků nejen od místních vinařů. Vzorky poskytli také vinaři ze širokého okolí. I loňské hodové ochutnávce počasí přálo, takže se ochutnávalo a tancovalo při cimbálové muzice z Vacenovic, jak v prostorách kulturního domu, tak i před ním.

Těsně přehájení doby adventní jsme stihli nechat požehnat mladá vína, aby je nenapadly nemoci a víno všem chutnálo. Žehnání vína se chopil Michael Josef Pojezdný, emeritní opat Královské kanonie řádu premonstrátů na Strahově, kterého, stejně jako

ostatní návštěvníky, uvítal zpěvem místní mužský pěvecký sbor a také Mužáci ze Sobůlek. Ochutnávání 261 vzorků začalo po společné modlitbě. Zahrála nám cimbálová muzika z Vacenovic. O tom, že vzorků bylo požehnaně, svědčí i to, že někteří odcházeli domů až v neděli k ránu.

Děkujeme za veškerou spolupráci a podporu v loňském roce a věřím, že ani letos tomu nebude jinak.

Luděk Bednařík

Z činnosti TJ Sokol Želetice, z.s.

Jako každý rok bychom vás chtěli informovat o činnosti našeho spolku v roce 2019.

V minulé sezóně, která skončila v červnu, jsme se zúčastnili, ještě pod hlavičkou TJ Sokol Želetice, s mužstvem mužů soutěže III. třídy nejnižší okresní ligy. V jarní části se nám však výsledkově moc nedařilo. Potýkali jsme se se zdravotními problémy klíčových hráčů mužstva. Někteří nehráli téměř celé jaro. Většina utkání skončila prohrami, ale byly i světlejší chvíle, kdy jsme například dokázali porazit jedno z nejlepších mužstev soutěže, v té době hrajícího o postup, Moravany. Ostudou však byla následně prohra v Lovčicích, které slavily první body po rekordně dlouhé době delší více jak jeden rok. Konečné předposlední 11.místo nebylo pro nás potěšující. Na konci sezóny se rozhodl ukončit činnost trenér Marek Zálešák z rodinných důvodů. V červnu přišla další rána pro náš fotbalový oddíl, kdy na poslední chvíli termínu volných přestupů, odešlo do okolních klubů 7 našich fotbalistů. Byla to reakce na neutěšenou situaci v mužstvu a špatné výsledky. Bohužel většina těchto hráčů nehledá chyby u sebe, ale u ostatních, u klubu, vedení a mysleli si, že jinde se začlení do úspěšnějšího mužstva, které bude vyhrávat, aniž by se o to museli více přičinit. Kdo vymyslel, že od 1.do 20.června si mohou amatérští hráči přestoupit kam chtějí, by se měl zamyslet nad tím, zda by nebylo rozumné udělat hranici počtu odcházejících hráčů z jednoho oddílu. Nebylo by to, tak jako pro nás, tak devastující a v tomto případě by kluby nezadávali přestupy posledního dne 20.června, ale co nejdřív

ve a my bychom měli alespoň nějakou možnost do 20.června ještě někoho sehnat. Mimo toto období je velice těžké se s někým dohodnout, protože s nedostatkem hráčů se potýká téměř každý oddíl. V každém případě nenastal problém jen s tím, že mužstvo nemá trenéra, ale i s nedostatkem fotbalistů. Ještě do rozlosování nové sezóny, která začíná vždy v srpnu, se nám podařilo dohodnout s TJ KOVO Ždánice o zapůjčení všech jejich hráčů, kteří nehrají stabilně ve Ždánicích. Technicky se to vyřešilo tak, že jsme mužstvo přihlásili jako TJ KOVO Ždánice B, protože žádné mužstvo nemůže předem říct s kolika hráči si vystačí a koho nebude potřebovat. Takto mohou hráči hrát libovolně ve Ždánicích i v Želeticích čehož také 13 hráčů na podzim využilo. Prakticky se pro nás nic moc nezměnilo, mužstvo trénuje a hraje v Želeticích, jen jsme navýšili počet našich hráčů o hráče TJ KOVO Ždánice. Jedinou stinnou stránkou je, že v tabulkách některých médií není název našeho oddílu. Doufáme, že časem každý bude vědět, že TJ KOVO Ždánice B jsou vlastně Želetice. Stejně tak jako každý,

kdo se o fotbal na okrese Hodonín zajímá, ví například to, že Hroznová Lhota B je Tasov. Spoluprací se Ždánicemi se nám naskytlo mnoho výhod a zlepšení. Kluci na sobě mohou více pracovat při kvalitnějších a čtenějších trénincích ve Ždánicích a ti nejlepší mohou zkusit hrát vyšší soutěž v A mužstvu Ždánic. To byl také důvod toho, proč nám Ždánice poskytují jejich fotbalisty. Za A mužstvo nastupovali na podzim pravidelně Lukáš Kludák a Marek Luskač. Hráči Ždánic v mužstvu Želetic tvoří 40 % kádry, tedy 12 ze 30 hráčů. Výsledky nově sestaveného mužstva byly ze začátku nové sezóny velmi nadějně. Po fámózním začátku, kdy jsme několik prvních utkání vyhráli a okupovali čelo tabulky, přišel bohužel útlum a postupně jsme se propadli až na 8.místo. Ještě je co zlepšovat. I tak máme jen o pět bodů méně než loni za celou sezónu. Nutno říct, že aktuálně jsme v polovině sezóny a ve hře je ještě 11 utkání tedy 33 bodů na jaře 2020. V silách mužstva je dotáhnout se na čtvrté místo tabulky. Nadále trvá intenzivní hledání trenéra, tedy člověka, který by mužstvo stmeloval, motivoval, řídil,

hodnotil a komunikoval tak, jak je již dnešní mládež zvyklá, pomocí sociálních sítí. Navíc je potřeba říct, že se od něj očekává obětování svého času a vše jen za poděkování, čest a chválu. Tato funkce je náročná i z pohledu komunikace s širším kádrem hráčů, vedením A mužstva a komunikací s fanoušky, kteří mají právo na svůj vlastní názor, jak trénovat, jakou taktiku volit, koho střídát a koho ne a pokud se něco nepovede, dovedou dát hlasitě najevo co si myslí a trenéra zkritizovat. Dočasně náročnou funkci trenéra dělá sám předseda Tomáš Luskač.

K informování o výsledcích používáme jako doposud internet. Vytvořili jsme a spravujeme nové internetové stránky kovozezanice.cz, což byl také jedním z našich вкладů do spolupráce se Žďánicemi. Na našich původních stránkách sokolzeletice.cz je na tyto stránky odkaz. Bylo by zbytečné psát příspěvky a vést všechny statistiky dvakrát.

Co se týká kulturní činnosti, tak jsme pořádali nebo se podíleli na pořádání, jako obvykle, několika kulturních akcí. Pomlázková zábava se v roce 2019 nesetkala se zájmem občanů, proto jsme ji letos vypusti-

li z pořadu plánovaných kulturních akcí. Budeme přemýšlet nad uspořádáním jiné akce, i třeba se spoluprací se Žďánicemi, kde bychom se setkali s větším zájmem. Uvidíme, zda se do bohatého programu obce dá ještě zařadit a vymyslet něco, co by občana Želetic oslovilo.

Z hlediska hospodaření v našem areálu se nám daří stále udržovat náš sportovní stánek na velmi dobré úrovni. Je to hlavně díky úsilí našeho předsedy Tomáše Luskače, který údržbě hrací plochy věnuje spoustu volného času a samozřejmě i díky velké pomoci obecního úřadu. V roce 2019 se nám podařilo opravit střechu na kabinách. Na tuto velkou

akci, jsme získali dotaci z krajského úřadu. Velkou zásluhu na tom má starosta obce, který nám pomohl dotaci vyřídit.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem, kdo nás nějakým způsobem podporovali nebo nám pomáhali. Všem našim členům děkujeme za odvedenou práci, kterou mnozí vykonávají automaticky bez nutnosti škemrání a samozřejmě zdarma pod unikátním vedením VV, který ke své práci nepotřebuje téměř žádné schůze. Hráčům přejeme mnoho úspěchů, zdraví a vyhraných zápasů ke spokojenosti všech fanoušků a lidí kolem nich.

VV TJ Sokol Želetice, z.s.

Myslivci

Vážení spoluobčané,

zřejmě všichni vidíme a vnímáme, jak se nám okolní příroda mění před očima. V okolním lese vlivem dlouhodobého srážkového deficitu a stoupající průměrné teploty (což je ideální situace pro výskyt kůrovce) přibývá uschlých či usychajících stromů. Plné koryto Trkmanky je k vidění opravdu vzácně, v rybníčku v daňčí oboře je v letních měsících v podstatě jen bahno. Na polích a lukách se pohybuje minimum zajíců i bažantů, koroptve už zde neuvidíme vůbec. Některé druhy ptactva, např. kosi,

jsou zde zastoupeny v daleko menších počtech, než bylo obvyklé ještě před pár lety. Všechny tyto jevy jsou způsobeny činností člověka. Je nejvyšší čas k radikální změně přístupu k přírodě i k běžným lidským aktivitám, abychom tuto hraniční situaci ještě mohli obrátit na správnou stranu. Pevně věřím, že se to podaří a nebudeme na zdejší krásnou a malebnou přírodu jen nostalgicky vzpomínat.

Za Myslivecký spolek Želetice Vám přeju dobrý a šťastný rok 2020.

*Ladislav Kučera,
předseda MS*

Keramická dílna Hliněnka

Naše keramická dílna, která vznikla díky několika nadšencům, kteří projevili zájem naučit se pracovat s jedním z nejstarších materiálů, a díky podpoře obce, vznikla před šesti lety. Dnes už pravidelně dílnu navštěvují nejen děti z mateřské školy, v odpoledních hodinách děti s rodiči, ale také dospělí.

Snažíme se stále hledat nové nápady, přinášet do práce s hlínou nové techniky a hlavně „figle“. V loňském roce jsme proto uspořádali kurz výroby keramického šperku s keramikem Dušanem Pelclem. Uspěli jsme také v grantové výzvě Malé věci kyjovských skláren Vetropack Moravia Glass a díky projektu na rozšíření dílny jsme získali finanční příspěvek ve výši 10.000 Kč. Tyto prostředky jsme použili na nákup nového hrnčířského kruhu. Od ledna letošního roku se tak rozšířila nabídka aktivit Hliněnky o možnost točit na kruhu. Kdokoliv, kdo si tuto aktivitu bude chtít vyzkoušet, bude mít možnost a to ať v pravidelných čtvrtečních nebo pátečních hodinách nebo kdykoliv po domluvě.

Těší nás, že pravidelné návštěvníky a výtvarníky naší dílny práce baví. Čas strávený v dílně je nejen časem pro relaxaci, ale také pro společné setkávání, povídání. I když jsme jen amatéři, naše výrobky mají jistě nemalou hodnotu, protože často dělají radost jako dárky i ostatním.

Letos bychom chtěli uspořádat jednodenní kurz výroby keramiky Raku. Jedná se o specifickou metodu glazování a výpalu, kdy se při cca 1000 stupních celsia vytahují výrobky z pece a nechávají se zakuřovat v dřevěných pilinách. Vypalování se většinou provádí v přírodě a za tmy, protože tak vynikne efekt vyvolaný rozpálenými, sálajícími výrobky, díky kterým piliny často vzplanou.

Pravidelné lekce v keramické dílně probíhají následovně:

Den	Hodina	Pro koho je lekce určena
čtvrtek	16 - 18	děti, rodiče s dětmi
čtvrtek	18- 20	dospělí
pátek	18- 20	dospělí

Pokud byste si chtěli prohlédnout galerii našich výrobků, nejdete je na Facebooku (<https://www.facebook.com/Keramická-dílna-Hliněnka-Želetice-1013227035385051/>) nebo přímo v dílně.

Chcete si práci s hlínou vyzkoušet a máte strach, že vám to nepůjde? Nevadí, přijďte. Rádi vám poradíme, pomůžeme.

Děkujeme všem, kteří nás podporují, baví je práce s hlínou a s námi. Do roku 2020 přejeme všem především zdraví, ale také spoustu kreativity.

Nada Jakešová a Lenka Svatoňová

Povodeň v roce 1970

Dne 9.června 2020 uplyne 50.let od doby, kdy Želetice a několik obcí v okolí zasáhla velká ničivá povodeň. Tato povodeň, kdy během odpoledne spadlo extrémně velké množství srážek, napáchala obrovské škody na polích, rodinných domech i ostatním majetku. V nedalekých Šardicích dokonce zemřelo 34 horníků, které voda zaplavila v dolech při těžbě uhlí. Protože tuto událost nepamatuji, uvádím zde doslovný přepis z místní kroniky, tak jak zde tuto událost popsal kronikář Jan Svoboda.

9.červen byl den, na který se bude dlouho vzpomínat. Odpoledne byla bouře o 3 hod., ale ta přešla brzo a po ní přišla druhá a to taková, že s ní přišlo tolik vody, průrť, že se všechno topilo. Ustavičně hřmělo a lilo po 2 ½ hodiny. To vypadalo, jak by někdo lil vodu konvou, že si nemůže člověk představit, kde se ta voda ustavičně bere. Vody bylo tolik, že se valila po celé vesnici a uličkami a zaplavovala domy, vnikala do světnic, chlévů, do studní, sklepů, no všude. To byla hrůza a proti tomu se nedalo zabránit. Já jsem to zakusil v mém domě č.20. Voda se valila ze Želítek přes mlat na dvůr a vnikala do všech místností a přes kolnu na ulici. Měl jsem vody co tekla $\frac{3}{4}$ m, ta brala všechno, dřevo, uhlí, na co přišla. Dělali jsme zábranu, dávali jsme ke dveřím hnůj, ale moc nám to nepomáhalo. V naší uličce byly nejvíc postiženy čísla 13, 18, 20, 21 a 86. Voda tekla přes humna, brala ploty, zídky a pádila na dolní konec. Voda, která po silnici celou šíří se spojila a též voda od lesa tek-

la a proto se zdvihla a drala se ke škole, do družstva a zaplavovala domy, kde tekla i okna a lidé se museli uchýlit až na hůry a do poschodí. Hostinec byl zalitý vodou až po okna, dráha zatopena až 1 m vody nad koleje, stanice zatopena a u Dražůvek voda odnesla asi 300 m kolejnic. Dráha nemohla jezdit, náspy podemleté. Kučera stolař zatopen, skleník a pařeniště zatopeno. To vypadalo jak velká řeka a voda brala všechno a odnesla most na hrázi a hráz odnesla asi 20 metrů. V hostinci ze sklepa odnesla i sudy s pivem. V domech, kde vnikla voda, byli zamočené peřiny i šatstvo. Dělníci co byli v práci ve Ždánicích ve Šroubárnách se nemohli dostat domů a museli přespát v šopě v JZD (V Šardických dolech zahynulo 37 horníků, které zatopila voda, která vnikla do dolů). Nadělala tato voda hrozné škody do milionů na poli tak i v domech. Všude samé bahno. Úroda všechna zaplavena a zničena. Bahno se muselo odklidit. I vojsko přijelo a pomáhali odvážet bahno. V polích samá jáma, brázdy vymleté, cesty nesjízdné. Voda vymlela takové jámy, že se tam mohla schovat i fůra obilí v mandelách (Na podsedkách). Voda brala i velké stromy i s kořeny a odnesla daleko meze, co drželi pole, tak odnesla i několik metrů daleko. Přijeli sem shrnovače, bagry a auta a odváželi nám bahno tam, kde to voda odnesla. Za týden přišla zas veliká bouře a zase hodně vody a po týdnu zase bouře a zas hodně vody. Kanalizace byla plná bahna a ustavičně to čistili neb voda neměla odpad. To čistili asi po 3 týdny. Měli tu na to různé stroje, které čistili kanalizace.

Pavel Planeta

Vražda četnického strážmistra Františka Janhuby, narozeného v Želeticích r. 1870

Když jsem poprvé slyšela od místní obyvatelky (Hanky Živělové) otázku, jestli v Želeticích žila rodina Janhubů, odpověděla jsem, že toto jméno rozhodně není ze Želetic. Ale mylila jsem se. Zrovna se jí díky webovým stránkám s fotografiemi z obce, ozval z Maďarska pan Janhuba, který tvrdil, že jejich rod pochází ze Želetic.

V místním muzeu nám zůstaly nevyužité zápisy z okresního archivu v Hodoníně, kde jsme v roce 2000 sbírali, s tehdejší starostou Františkem Dížkou podklady pro vydání první knížky o Želeticích. Podle sčítacích archů z let 1869 až 1921 jsme tehdy sepsali majitele domů a jejich rodinné příslušníky z těchto let. Podle těchto zápisů jsme zjistili, že v roce 1869 v domě s číslem popisným 28 opravdu rodina krejčího Františka Janhuby, pocházejícího z Násedlovic, žila. Manželka Františka Janhuby, Mariana, pocházela ze Želetic. V roce 1869 měla tato rodina již 5 dětí – Karla, Jana, Petra, Anežku a Jakuba. V dalších zápiscích z roku 1880 se ale na domě č. 28 rodina Janhubů nevyskytuje. Dům v tuto dobu již vlastní Dohnal Jakub z Jestřabic. Víc jsme se z našich zápisů o rodině Janhubů nedověděli, ale v rodině Františka Jakeše, z čísla domu 24, se uvádí ještě v roce 1880 školák Janhuba Jakub. Další z Janhubů, František, nar. 1870 v Želeticích se objevil v zápise z roku 1900 v domě č. 23 majitelů Bartoloměje a Františky Křůmalových. Jaké byly další osudy této rodiny a kam se vytratila, se již asi nedovíme. Vždyť uplynulo již přes sto let od zmínky o této rodině. Ani od našich prarodičů nebo pamětníků jsme jméno Janhuba ni-

kdy neslyšeli. O to zajímavější bylo, když se v loňském roce ozval bývalý pracovník Policie ČR, který sloužil ve sboru od r. 1961 až do r. 1995 na Ostravsku. Tento bývalý policista, nyní v penzi, sbírá a publikuje příběhy starších kolegů, prvorepublikových a rakouských četníků. Tito mnohdy obětovali své životy bez ohledu na politické režimy, aby hájili zákony proti všem, kteří je tak či onak porušovali. Našemu muzeu věnoval almanach, který sepsal o úmrtí rodáka ze Želetic Františka Janhuby. V něm píše: Po více jak jednom století se materiály k životu Františka Janhuby velmi svízelně získávají. Přesto bylo zjištěno, že se narodil 26. 3. 1870 v Želeticích, ve vesničce na západ od Kyjova v hodonínském okrese a pocházel ze skromných poměrů. Byl vychováván v rodině Bartoloměje Křůmala v domku číslo 23. Zdali se jednalo o adopci, nebo k výchově v cizí rodině byl jiný důvod, se nepodařilo zjistit. V domě smrti byl ženatý a zanechal po sobě vdovu a dvě děti.

Ke smutné a odsouzeníhodné události došlo v noci ze 13. na 14. dubna 1906 u cesty mezi obcemi Hrabůvka a Hrabová. Šestnáct měsíců před touto událostí, dne 1. prosince 1904 byla v Hrabové poprvé zřízena četnická stanice v domě č. 163 u rolníka Františka Ličky. Jejím prvním velitelem byl jmenován strážmistr František Janhuba. V onu osudnou noc ze 13. na 14. dubna 1906, tudíž z Velkého pátku, při noční pochůzce byl zastřelen mladíkem Josefem Břenkem. Pachatel vraždy, který se živil jako dělník, ač pocházel ze selského rodu, byl cele psychicky v područí různých knižních „krváků“,

prohlásil o něm tehdejší vyšetřující soudce Krajského soudu v Novém Jičíně JUDr. Antonín Glos, který případ vyšetřoval. Břenek byl zlostný a prchlivé povahy a chodil vždy ozbrojen dvěma revolvéry. K jeho střetu se dvěma četníky, strážmistrem Františkem Janhubou a četníkem čekatelem Josefem Pokorným, došlo na cestě mezi Hrabůvkou a Hrabovou. Břenek proti četníkům kráčel rychlým krokem, pročež se oba rozešli, aby mohl projít. Na dotaz Janhuby, jak se jmenuje, procedil Břenek mezi zuby „Franc“. Přitom vytáhl z kapsy revolver a stiskl spoušť. Výstřel zasáhl Janhubu do nohy. Ten ale poranění nedbal a vrhla se na Břenka, který opět mačká spoušť. Rána tentokrát směřuje přímo do srdce a Janhuba je bezpochyby na místě mrtev. Čekatel Josef Pokorný podléhá panice a běží na stanici, kde informuje závodčího Františka Otáhalu o události. Ten okamžitě běží na místo, ale nachází již jen chladnoucí tělo. Přitom zjišťuje ztrátu Janhubovy pušky. Ta byla nalezena následující den v nedalekém mlýnském potoce poblíž bydliště osmnáctiletého vraha Josefa Břenka.

Dne 22. 7. 1906 je Janhubovi slavnostně odhalen pomník. Po první světové válce byl poničen vandaly a po opravě byl jeho vzhled změněn do současné podoby. Za druhé světové války byl podstavec pomníku poškozen střepinou z bomby. Nápis na původním pomníku byl v němčině a zněl: František Janhuba, c.k. závodčí, titulární strážmistr. Věnováno od důstojníků a mužstva c.k. zemského četnického velitelství č. 4 Brno, dne 13. 4. 1906. Ostatky strážmistra Janhuby jsou uloženy na starém hřbitově u dřevěného kostelíka sv. Kateřiny Alexandrijské v Ostravě-Hrabové.

Marie Valianová

Tříkrálová sbírka

Oblastní charita Hodonín a Farní charita Želetice děkují všem občanům, kteří finančně přispěli do Tříkrálové sbírky. Tři skupiny koledníků vybraly v sobotu 11.1.2020 úctyhodných 20.660,- Kč.

Pozvánka

Přijďte v neděli 9.2.2020 v 15 hodin do kulturního domu na setkání se starostou a místostarostou. Pokusíme se vám objasnit problémy, které obec řeší, vyslechneme si vaše názory a můžeme diskutovat o věcech, které vás i nás trápí.

Změna úředních hodin na obecním úřadě

Od 1.ledna 2020 dochází ke změně úředních hodin na obecním úřadě takto:

Pondělí	7.30 – 12.00	12.30 – 16.00
Úterý	7.30 – 12.00	12.30 – 15.30
Středa	7.30 – 12.00	12.30 – 17.00
Čtvrtek	<i>Neúřední den</i>	
Pátek	7.30 – 12.00	12.30 – 15.00

Slovácký rok v Kyjově

V sobotu 17.srpna 2019 se zástupci obce zúčastnili Krojovaného průvodu na Slováckém roku v Kyjově. Opět byl vypraven zvláštní autobus, kterým cestovala kromě krojovaných i spousta lidí, kteří se chtěli průvodu zúčastnit jako diváci. Všem krojovaným patří velký dík za hezkou reprezentaci obce!

Rekonstrukce kulturního domu

Od poloviny měsíce května do konce října 2020 by měla proběhnout rekonstrukce sklepních prostor v kulturním domě. Obec má příslibenou dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj, takže bychom chtěli provést stavební práce v suterénu, aby byla rekonstrukce kul-

turního domu kompletně dokončena. Kolem této akce je dnes ještě spousta nejasností, ale pevně věříme, že všechno brzy dořešíme a rekonstrukce proběhne. Z tohoto důvodu bude kulturní dům po tuto dobu veřejnosti uzavřen.

Žádost

Zvláště teď v zimním čase máme doma víc času na prohlížení fotografií, nebo dělání pořádku. Pokud doma máte, nebo najdete zajímavou starou fotografii, obrázek, nebo jinou věc, která se vztahuje k naší obci, nebo máte po svých prarodičích věci, které požívali

v domácnosti, nebo další zajímavosti třeba i poškozené a chcete je vyhodit, věnujte je prosím do místního muzea. Obohatíte tím nejen vlastivědné sbírky našeho muzea, ale uchováte tím i kus minulosti z naší obce.

Irena Planetová, kronikářka

Hasiči

Vážení spoluobčané,
dovolte mi, abych Vás v krátkosti seznámil s činností Sboru dobrovolných hasičů v Želeticích.

Naše činnost i v roce 2019 probíhala ve šlépějích minulých let. Jak jsem už dříve napsal ve zpravodajích za uplynulá léta, v našem sboru jsou ve větší části zastoupeni dříve narození hasiči, za uplynulých pět let naše řady opustili bratři Jiří Kuchta, Jiří Koutný, Jaroslav Spurný, Karel Valian a náš nejstarší hasič ve věku nedožitých 96let, bratr Jaroslav Provazník. Na začátku roku 2019 nás tedy pracovalo ve sboru 20 členů, z toho 12 je starších 50 let. I přes tento zdánlivě negativní fakt náš sbor nepřestal pracovat. Před naší tradiční akcí, kterou jsou již po mnoho let ostatky, oslavil náš nedávný dorostenec, bratr Svatoň Jan starší, v plné svěžesti, své šedesáté narozeniny.

Samotnou ostatkovou zábavu jsme, dle mého názoru, opět úspěšně zvládli, kvitovali jsme, že se jí zúčastnili i dříve narození. Po několika letech experimentů jsme se vrátili ve tradiční formě, kdy nás po vesnici provází část kapely Novoměstanka a k tanci a poslechu večer hraje v úplném složení. V tomto trendu bychom chtěli pokračovat i v následujících letech a tak mi i touto formou dovolu- te, abych Vás pozval na ostatkovou zábavu, která proběhne dne 22. února.

Další akcí v našem kalendáři, kterou sice nepo- řádáme, ale již několik let se jí aktivně účastníme, je obcí pořádané vaření gulášů. Naši zástupci se

na této akci umísťují na předních místech, v roce 2019 ji vyhráli, za což bych jim chtěl touto formou poděkovat.

Další naší akcí je účast na hodové mši sva- té, kde spolu s krojovanou Želetickou mládeží svou účastí přispíváme ke slavnostnímu rázu mše svaté. V roce 2019 jsme také, a to již po desáté, uspořádali v rámci III. okrskovou noční soutěž v požárním útoku. Tato soutěž, kdy je hašen sku- tečný oheň, je mezi hasiči třetího okrsku, do kte- rého kromě hasičů ze Želetic, jsou zařazeni i hasiči z Nenkovic, Strážovic, Věteřova, Archlebova, Ždá- nic, Lovčic a Ostrovánek, hodnocena velmi kladně a při desátém ročníku se do noční soutěže zapoji- lo devět družstev. Jen pro doplnění, hasiči ze Že- letic se umístili na krásném pátém místě, což je vzhledem k jejich počtu a tréninkovému vytížení maximum možného.

Jak už jsem dříve uvedl, byli ve sboru dobrovol- ných hasičů zastoupeni v převážné většině ti dříve narození. Na konci roku 2019 mohu napsat byli, protože náš sbor se ke konci roku rozrostl o nové členy, kteří, jak doufám, pozvednou Želetický sbor ať už v oblasti kulturní, sportovní či zásahové.

V roce 2020 přeji všem, ať už novým či déle působícím členům, ale i Vám všem mnoho zdraví, štěstí, osobní pohody, pracovních úspěchů a hlav- ně, aby se naší obci vyhnul červený kohout.

*Jan Goj,
starosta SDH Želetice*

Přehled významných událostí, která jsme si v roce 2019 připomínali

- 15. výročí vstupu České republiky do EU – 1.5.2004
- 20. výročí vstupu České republiky do NATO – 12.3.1999
- 30. výročí Sametové revoluce – 17.11.1989
- 50. výročí od upálení studenta Jana Palacha – 16.1.1969
- 50. výročí od přistání člověka na měsíci – 20.7.1969

Události, které se staly v roce 2019

- 21.1. Úplné zatmění měsíce
- 15.4. Požár katedrály Notre-Dame
v Paříži
- 15.6. Složila slib první prezidentka
Slovenské republiky Zuzana
Čaputová
- 23.6. Největší demonstrace v Praze
na Letné od roku 1989
- 1.10. Zemřel zpěvák Karel Gott

Výročí týkající se obce, teré si budeme v roce 2020 připomínat

140.výročí, kdy byl místní učitel František Novák vyznamenán císařem zlatým záslužným křížem za dlouholetou práci pro školu - 1880

95.výročí, kdy byly k místnímu kostelu přistavěny dvě boční kaple – 1925

55.výročí, kdy byla započata se stavbou kabin na hřišti – 1965

40.výročí, kdy došlo ke spojení Místního národního výboru Želetice a Nenkovice – 1980 (spojení trvalo do roku 1989)

Statistické údaje k 31.12.2019

Počet obyvatel 512
ženy 267
muži 245

Přistěhovalo se obyvatel 21
Odstěhovalo se obyvatel 4

Počet dětí zapsaných v MŠ 18

Hospodaření obce v roce 2019

Schválené
rozpočtové příjmy 7,845 mil. Kč

Skutečné příjmy 10,307 mil. Kč

Schválené
rozpočtové výdaje 8,214 mil. Kč

Skutečné výdaje 10,036 mil. Kč

Stav účtu
k 31.12.2019 6.907.591,- Kč

Výše úvěru
k 31.12.2019 219.635,- Kč

Schválený rozpočet na rok 2020

Příjmy 8,831 mil. Kč
Výdaje 7,773 mil. Kč

Společenská kronika

Narozené děti v roce 2019

Nováková Adéla
Benešová Klára
Piňos Isabel
Pípková Laura

Zemřelí v roce 2019

Müllerová Ludmila 88 let
Svobodová Marie 93 let
Kučerová Marie 80 let
Provazník Miroslav 74 let

Jubilanti v roce 2020

50 let

Příkryl František
Dudová Alena
Václ Stanislav
Příbyl Lubomír
Křůmalová Pavla
Marečková Jaroslava
Slováček Jiří
Raab Karel
Pánek Roman
Bělohoubková Věra

70 let

Kobzová Marie
Chytil Jaroslav
Pintera František
Křůmalová Marie
Buchtová Hana
Klimentová Vilemína
Dostalová Ludmila
Dostál Blahoslav
Valianová Zdeňka

75 let

Žižková Zdenka
Kobza František
Provazníková Marie
Chytilová Jarmila
Crhová Věra
Řihánková Marie
Buchta Karel
Duda Karel

60 let

Spurná Věra
Žampach Svatopluk
Zezulková Vlasta
Šilder Stanislav

80 let

Slížová Naděžda
Crha Jaromír

85 let

Mlčáková Anna
Vyhňák Julius
Řihák Vojtěch
Mlčák Ladislav

90 let

Procházková Marie

95 let

Horáková Marie

*Všem jmenovaným
k jejich jubileu
přejeme pevně zdraví,
štěstí a osobní pohodu.*

Krojovaný ples

Světluškový průvod

„Ovocné Želetice“ – výsadba stromů

Kácení máje

Rozšíření inženýrských sítí

Oprava střechy na kabinách

Krojovaná chasa

Fotografie statku z roku 1918

Vydala obec Želetice v lednu 2020, tel: 518 622 725, e-mail: zeletice@zeletice.cz, www.zeletice.cz
Náklad 250 ks.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda,
(tel.: 518 367 450, 608 709 602, e-mail: 518367450@iol.cz)